

85349 - Хондани сураҳои Кофирун ва Ихлос дар намозҳои суннати бомдоду шом мустаҳаб аст

савол

Оё хондани сураҳои Кофирун ва Ихлос дар аввал ва охири рӯз, яъне дар ду ракъати суннати бомдод ва шом мустаҳаб ва суннати расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ўбод) аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Аввал:

Бале, хондани сураҳои "Кофирун" ва "Ихлос" дар намози суннати бомдод ва суннати шом мустаҳаб аст. Ин чиз дар суннати саҳех аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ўбод) собит шудааст.

Аз Абуҳурайра (Аллоҳ аз ўхшнуд бод) ривоят шудааст, ки мегӯяд: Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ўбод) дар ду ракъати бомдод «Қул ё айюҳа-л-кофирун» ва «Қул ҳуваллоҳу аҳад»-ро қироат кард. Ривояти Муслим (726).

Аз Ибни Умар (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) ривоят шудааст, ки мегӯяд: Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ўбод)-ро бист бор мушоҳида кардам, ки дар ду ракъати суннати баъд аз шом ва ду ракъати суннати пеш аз бомдод «Қул ё айюҳа-л-кофирун» ва «Қул ҳуваллоҳу аҳад»-ро қироат менамуд. Ривояти Насой (992). Нававӣ дар китоби "Ал-Мачмуъ" (3/385) гуфтааст: Санади ин ҳадис хуб аст. Албонӣ дар "Ассилсалату-с-саҳиҳа" (3328) ва Шайх Аҳмад Шокир дар "Таҳқиқу-л-муснад" (8/89) онро саҳех донистаанд.

Муборакфурӣ дар китоби "Тухфату-л-аҳвазӣ" (2/418) гуфтааст:
"Яъне дар ракъати аввали онҳо «Қул ё айюҳа-л-кофирун» ва дар ракъати дуввум

«Құл ҳуваллоҳу аҳад»-ро мөхонад". Поёни сухан.

Донишмандон бар асоси ин ҳадисҳо хондани ин ду сураро дар намозҳои суннати бомдоду шом мустаҳаб донистаанд.

Ниг: "Ал-Муғнӣ" (1/435), "Муғни-л-муҳтоҷ" (1/464), "Ал-Фатово-л-фиқҳияту-л-кубро" (1/192), Ал-Мавсуъату-л-фиқҳия" (27/159).

Дуввум:

Ҳикмати хондани ин ду сура дар он аст, ки ин ду сура ҳар се навъи тавҳидро дар бар мегирад. Сураи «Құл ҳуваллоҳу аҳад» тавҳиди рубубият ва тавҳиди асмо ва сифотро дар бар гирифта, событ кардааст, ки Аллоҳ таъоло худои ягона аст ва аз ӯ фарзанд, падар ва ҳамторо нафй намудааст ва илова бар ин, ӯ "Ас-Смад" аст, ки тамоми сифоти камол дар он қамъ шудааст.

Сураи «Құл ё айюҳа-л-кофирун» тавҳиди ибодатро дар бар гирифтааст, ки бояд банда құз Аллоҳ дигар маъбудеро ибодат накунад ва ҳеч қасеро дар ибодати ӯ шарик насозад. Аз ин рӯ, "Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) рӯзро бо ин ду (сура) дар намози суннати бомдод оғоз намуда, рӯзро бо ин ду (сура) дар намози суннати шом ба охир мерасонд. Дар суннатҳо омадааст, ки ӯ ин ду сураро дар намози витр мөхонд. Ин ду сура хотима ва охирин амали шаб мебошад, ҳамчунон ки хотима ва охирин амали рӯз буд". Поёни сухан.

Инро Ибни Қайим дар китоби "Бадоиъу-л-фавоид" (1/145-146) гүфтааст.

Аллоҳ донотар аст.